

АПРИЛЪ

Славниятъ юнакъ Априлъ,
цѣла зима се трудилъ,
та отъ царскитѣ палати
го дарили шапка злато.

Съ половината Априлъ
чудна свирка си купилъ,
а съ останалото злато —
бѣло конче хвърковато.

Яхналъ го и въвъ зори
влѣзълъ въ гжститѣ гори,
и препустналъ изъ полята
да развесели земята.

Свирилъ, пѣлъ, летѣлъ Априлъ,
вредомъ миналъ, вредомъ билъ.
Дървесата разцвѣтѣли,
всички птици долетѣли,

че дочули чакъ отъ югъ
чудната му свирка тукъ.
Изпѣлзѣли отъ земята,
изъ горитѣ, изъ полята

животичета безчетъ,
наредени редъ по редъ,
и го срещнали съ покана
тѣхенъ гостенинъ да стане.

Тръгналъ младиятъ юнакъ
и съсъ тѣхъ засвирилъ пакъ.
Чакъ небето прокѣнтѣло.
Всичко живо долетѣло.

Само мечката сърдита
си затиснала ушитѣ,
че тѣй рано съ пѣсни, звѣнъ
я събудилъ той отъ сънъ.

Лжезаръ Станчевъ